

Βοήθεια στο σπίτι

Στις 22 Ιουλίου 2009, πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στα γραφεία της Αναπτυξιακής Εταιρείας Μεσσηνίας με θέμα το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι». Σε αυτή τη σύσκεψη έλαβαν μέρος δήμαρχοι και παράγοντες των Δήμων Βουφράδας, Παπαφλέσσα, Αετού, Δωριού, Είρας, Ανδανίας και Αυλώνος, που ενδιαφέρονται για την κατάθεση πρότασης μέσω της Αναπτυξιακής, καθώς και οι Δήμοι Νέστορος και Μελιγαλά, που θα καταθέσουν πρόταση μέσω των κοινω-

φελών επιχειρήσεων που θα δημιουργήσουν. Στη σύσκεψη συζητήθηκε ο τρόπος σύνταξης και κατάθεσης προτάσεων στο πλαίσιο της προκήρυξης της Περιφέρειας Πελοποννήσου για συνέχιση του προγράμματος «Βοήθεια στο σπίτι»

Καλογερόπουλος Χαράλαμπος:

Ο Βλασαίος πρακτικός γιατρός

Η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των κατοίκων του χωριού μας είναι και σήμερα το πρώτο σε ιεραρχία πρόβλημα. Φανταστείτε το μέγεθος του προβλήματος πριν από κάμποσα χρόνια που οι συγκοινωνίες και οι τηλεπικοινωνίες ήταν ανύπαρκτες ή σε υποτυπώδη κατάσταση. Γιατροί υπήρχαν λιγοστοί. Στο νοσοκομείο της Καλαμάτας πήγαιναν οι ελάχιστοι εύποροι της περιοχής και αυτοί κάτω από προϋποθέσεις. Το 1937 σε μια εποχή με τα παραπάνω χαρακτηριστικά εμφανίστηκε στο χωριό μας ο πρακτικός γιατρός Χαράλαμπος Καλογερόπουλος. «Γιατρός με ειδικευση στα κατάγματα» έλεγαν άπαντες οι κάτοικοι του χωριού μας που τον θεωρούσαν αυθεντία. Ο Χαράλαμπος Καλογερόπουλος εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Βλάση αφού παντρεύτηκε την κόρη του Λυμπερή του Λυμπερόπουλου και της Αντωνοπούλου-Λυμπεροπούλου Βασιλικής και απέκτησε το 1939 μια κόρη που την ονόμασε Ελένη. Δύο ήταν τα «πάθη» του Καλογερόπουλου. Το ένα ήταν η πρακτική ιατρική και το άλλο τα εκρηκτικά. Και στα δύο θεωρείτο ο καλύτερος όλης σχεδόν της

Μεσσηνίας. Άνθρωπος ή κατοικίδιο ζώο που θα πάθαινε κάταγμα θα περνούσε οπωσδήποτε από τα μαγικά χέρια του Καλογερόπουλου που η φήμη του καθημερινά διευρυνόταν αφού είχε ταυτιστεί μόνο με επιτυχίες. Όταν ερχόταν η Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα τα καλύτερα εκρηκτικά της περιοχής δημιουργούνταν από τα μαγικά χέρια του Καλογερόπουλου που έδινε ιδιαίτερο χρώμα στις άγιες αυτές μέρες. Μετά τον πόλεμο του 1940 που η χώρα μας υποδουλώθηκε, ο Χαράλαμπος Καλογερόπουλος εγκατέλειψε το Βλάση και εντάχθηκε στην αντίσταση του λαού μας ενάντια στις γερμανοϊταλικές δυνάμεις κατοχής. Έγινε ο πρώτος σαμποτέρ της Πελοποννήσου αφού τα εκρηκτικά ήταν η αδυναμία του. Έλαβε μέρος σε πάρα πολλές συμπλοκές και ανατινάξεις σιδηροδρομικών γραμμών, γεφυρών κ.λ.π. Την αγάπη του για τα εκρηκτικά την πλήρωσε με την ίδια του την ζωή. Η μοίρα του έπαιξε άσχημο παιχνίδι και σκοτώθηκε το 1944 στην Καζάρμα, όταν ο εκρηκτικός μηχανισμός που είχε μαζί του εξερράγη στα χέρια του.

Θέλησε να γίνει Ολυμπιονίκης!!!

Μόλις, το γκουπ των Βλασαίων έφτασε στο στάδιο της Αρχαίας Ολυμπίας, στις 11 Αυγούστου 2009, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Βλασαϊκού Ανταμώματος, και ο Ξεναγός εξηγούσε πως γινόντουσαν στην αρχαιότητα οι Ολυμπιακοί Αγώνες όλοι ξαφνιάστηκαν όταν ο Τάσος Κοτσόβολος άρχισε να τρέχει στο αρχαίο στάδιο και ήθελε να στεφανωθεί με κλαδί ελαίας Ολυμπιονίκης. Τα λίγα κιλά που έχει μάλλον δεν τον δυσκόλεψαν. Μάρτυρας ο φωτογραφικός φακός...

Το κακό... που ταρακούνησε τα Βουφραδοχώρια!!!

Ήταν 14 Μαρτίου 1915 όταν η Βουφράδα ταρακουνήθηκε στην κυριολεξία από ένα φονικό που έγινε στο χωριό Πελεκανάδα. Το αλιεύσαμε από την εφημερίδα Θάρρος και έχει ως εξής: «Προχθές εις Πελεκανάδα του τέως Δήμου Βουφράδος συνεπλάκη λόγω προηγουμένων αφορμών ο Δ. Κ., μετά των Φ. Γρ. και Ν. Οι. Κατά την συμπλοκήν ο πρώτος τραυματισθείς δια μαχαίρας απέθανε χθες συνεπεία του τραύματος, οι δεύτερος και τρίτος τραυματισθέ-

ντες δια περιστροφού υπό του πρώτου επέζησαν. Ο αστυνομικός σταθμάρχης Βουφράδος, ενωμοτάρχης Σαλαμάνος μεταβάς επί τόπου συνέλαβε τους δύο τελευταίους». Τελικά όλες οι εποχές είναι ίδιες αφού και οι άνθρωποι κυριαρχούνται διαχρονικά από θυμό, πάθη, μίσση και κακίες όπως κυριαρχούνται και από αγάπη, φιλία, ανθρωπιά. Έτσι είναι η ζωή τελικά πλασμένη με τα καλά της και τα κακά της...

Η έκπληξη της ημέρας

Μετά τη λειτουργία στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής στο Βλάση, στις 26 Ιουλίου 2009, μια ευχάριστη έκπληξη μας ανέμενε. Όλο το εκκλησίασμα το φιλοξένησε στο νεόκτιστο σπίτι του ο Σταύρος Αλεβίζος. Δεν αρκέστηκε στο κέρασμα ενός καφέ ή ενός ποτού. Και του πουλιού το γάλα είχε στα τραπέζια από γλυκά πολλών ειδών μέχρι εξεζητημένα αρτοσκευάσματα. Ήταν, πράγματι, μια ευχάριστη έκπληξη.

Το πρώτο αυτοκίνητο στο Βλάση

Πριν από το 1925 ένα μονοπάτι συνέδεε το χωριό μας με το Κουρτάκι-Δροσιά-Δάρα-Ριζόμυλο. Αγωγιάτες από τη Χώρα και τους Γαργαλιάνους αυτό το μονοπάτι χρησιμοποιούσαν. Την περίοδο 1924-1925 έγινε η κατασκευή του πρώτου καρόδρομου που ένωσε το χωριό μας με τη Μεσσήνη και την Καλαμάτα. Ο δρόμος έγινε με πρωτόγονα μέσα κατασκευής και με προσωπική εργασία των κατοίκων των χωριών που περνούσε. Οι πολλές δυσκολίες κατασκευής σταμάτησαν τον καρόδρομο το 1925 εκεί που είναι σήμερα οι στροφές, στα κυπαρίσσια του Γιαννάκη. Ο αείμνηστος Χρήστος Θεοδωράκος πολλές φορές είχε αναφερθεί σε συζητήσεις στα καφενεία στο πρώτο αυτοκίνητο που ήρθε στο χωριό μας. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του το πρώτο

αυτοκίνητο που έφτασε στο Βλάση ήταν πολύ μικρό και ο ιδιοκτήτης του ονομαζόταν «Περρίτσης». Από τις στροφές το μετέφεραν στο κέντρο του χωριού οι κάτοικοι με τα χέρια. Επακολούθησε γλέντι. Το αυτοκίνητο στόλισαν με χρήματα και λουλούδια. Από τότε στο χωριό μας έφταναν άμαξες που μετέφεραν λάδι και μούστο και αργότερα ήρθαν φορτηγά και μικρά επιβατικά αυτοκίνητα. Το 1936 ο δρόμος επεκτάθηκε μέχρι τους Αγίους Αποστόλους και ενώθηκε με εκείνον που συνέδεε το Μηλιώτη με τη Χώρα. Το 1958 ο πρόεδρος του χωριού μας Κακούρης Δημήτρης (Μπέης) μαζί με το γραμματέα Θεόδωρο Μάστορα δραστηριοποιήθηκαν και έλυσαν ένα μεγάλο πρόβλημα που είχε ο δρόμος στις στροφές πριν το Βλάση κατασκευάζοντας τοίχους αντιστήριξης. Η

ασφαλτόστρωση του δρόμου από το Ριζόμυλο μέχρι το χωριό μας ξεκίνησε το 1975 και ολοκληρώθηκε το 1982 γιατί η χρηματοδότηση ήταν μικρή και ο δρόμος κατασκευαζόταν τμήμα-τμήματα. Τη δεκαετία του 1980 και στις αρχές της δεκαετίας του 1990 το χωριό συνδέθηκε με ασφαλτοστρωμένο δρόμο με το Χατζή, τη Χώρα και τον Αριστομένη. Τα τελευταία χρόνια κατασκευάστηκαν και πάρα πολλοί δρόμοι αγροτικοί ώστε σήμερα να πηγαίνει αυτοκίνητο σε όλα σχεδόν τα χωράφια. Οι περισσότεροι αγροτικοί δρόμοι κατασκευάστηκαν επί προεδρίας Τάσου Κοτσόβολου και Γιάννη Λεντούδη. Επί δημαρχίας Σπύρου Κοντοθανάση διαπλατύνθηκε και έπεσε καινούργιος ασφαλτοτάπητας σε τμήμα του δρόμου Βλάση-Λινοβροχιά.

Ένας αράπης

Μετά το μακελειό (του Μανιακίου), ο Μπραϊμης έστειλε απόσπασμα και γύριζε τα χωριά να προσκυνήσουν κι έταζε ησυχία και καλοπέραση. Πέρασαν και κατά τα πιασιν χωριά, αλλά τους κυνήγησαν κάτι Ζαπανταίοι. Στη φευγάλα τους έπιασαν και κρέμασαν έναν νέον κοντά σε κάποια βρυσούλα που από τότε λέγεται, «κρεμονέρι». Αλλά κι απ'αυτούς κάποιος αράπης από την τρομάρα του λοξοδρόμησε και χάθηκε στους λόγγους του «ντούσκου». Εκεί έμει-

νε κρυμμένος κι έβγαινε τις νύχτες και βύζαινε σά μπράσκα τα ζωντανά. Όμως τον είδε κάποιος τσοπάνης, φυλάξανε, τον πιάσανε και τον σκοτώσανε. Από τότε κείνο το μέρος, ανάμεσα Μαργέλι και Χορεύτρα το λένε «στ'Αράπη». Κείνες τις μέρες ο Μπραϊμης είχε φτάσει και ρήμαζε τον Αχλαδόκαμπο! (Απόσπασμα από το βιβλίο του συμπατριώτη μας Πάνου Κοσμούπουλου «Ανάλεκτα και σκαλαθύρματα»).